

tartandó nyil-
apított kikiál-
fognak.
tartoznak az
a k 10 %-át
881 év XL.
árfolyammal
nov. hó 1-én
ügyminszteri
óvadékképes
ezéhez letenni,
170. §-a ér-
a bíróságnál
lított szabály-
áltatni.
törvényszék-
ágnak 1886
ülésétől.

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Széchenyi-utca SIMON-ház Kunz József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETMÉNYEK.

Előfizetési pénz és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények sde intézendők.

Bérméltetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŰ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben bához hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábospetitsor egyszeri beiktatásáért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábos petitsorért 20 kr.

XIII. évfolyam 1886.

Debreczen. Csütörtök július 22.

141. szám.

A szerb trónbeszéd.

Szerbia fiatal uralkodója tegnap nyitotta meg ünnepélyesen trónbeszédével a skupstinát. A trónbeszéd megfelelt az ország helyzetének. Ennél többet a szerencsétlen hadjárat után nem lehetett mondani.

A királynak igaza van, midőn azt mondja, hogy a nép akaratával megegyezőleg ment bele a Bulgária elleni háborúba. Csakugyan a népkarát sürgette a háborút. A szerb nép veszélyeztetve látta érdekeit Bulgária emelkedése által, de mint a következés megmutatta, tulbecsülte erejét, vagy inkább készületlenül indult a háborúba, s vezére is gyengéknek bizonyultak, sőt némelyik tábornokot árulással is vádolták.

A fejedelem mindazáltal köszönetet mond a nemzetnek egyetértéséért és a hadseregnek azokért az áldozatokért, melyeket a haza szolgálatában hozott. A szerb nemzetgyűlés a király e szavait élénk helyesléssel fogadta, s ezzel mintegy kifejezést adott annak, hogy a hadjárat balsikere felett minden további recriminációtól véget akar vetni. Legyen vége minden keserűségnek, s igyekezzenek közös egyetértéssel a kapott sebeket behegeszteni.

Szóllani kellett arról is, hogy milyen Szerbia viszonya a háború után Bulgáriához, s ebben a trónbeszéd igen rövid, azt mondván, hogy „Szerbia viszonya Bulgáriához épp olyan, mint a háború előtt volt” s mindjárt erre következtek, hogy a többi európai hatalmakkal pedig Szerbia a legbarátságosabb viszonyban áll, s e viszony ápolására a király a jövőben is a leggondosabb figyelmet fogja fordítani.

A szerb-bolgár háború olyanforma véget ért, mint azok a párbajok, melyek után a felek nem adnak egymásnak kezét. Nem békültek ki. A viszony olyan, mint a háború előtt volt, vagyis feszült. A

trónbeszédben ezt kellő hidegséggel constatalni kellett.

Ebből még nem következik az, hogy most majd mindjárt megint egymásnak mennek. Szerbia erre egyelőre nem ér rá, mert a skupstinára első sorban a pénzügyi rendezkedés nagy munkája vár, s ez irányban a trónbeszéd törvényjavaslatokat helyez kilátásba, melyekben főleg a takarékoság elve fog érvényre emelteni.

A revanche politikáját engedjék a szerbek pihenni, s hogy ez óhajtuk is, bizonyítja a választások eredménye. A kormányt támogató haadópart többsége elég jelentékeny. Risticnek csak öt embere jutott be, s így lejárt magát a nagy agitátor. A választások alatt ugyan a liberálisok Ristic programja mellett nyilatkoztak, de csak 15-en választották meg a nemzetgyűlésbe, s most a Ristic-párttól kilőlválva alakulnak meg és bosszankodva beszélnek arról, hogy Ristic őket rászedte.

A szerb nemzetgyűlés megnyitása tehát elég szerencsésen folyt le, s ugy látszik teljesedni fog néhány nappal ezclőtt kifejezett azon reményünk, hogy a szerb nép kellő higgadsággal és hazafisággal fogja fel a helyzetet. A pénzügyi és gazdasági állapotok javításában kell keresnie az eszközöket arra nézve, hogy Szerbia megtartsa előkelő állását a Balkán-félszigeten. Ez az állás Szerbiát megilleti, s ez állás megtartásában monarchiánk részéről is számíthat a támogatásra, ha érdekeinkkel ellentétbe nem helyezkedik, de talán még azt is befogadják látni idő folytán a szerbek, hogy Bulgária erősödése nem komoly veszély Szerbia helyzetére nézve, s az orosz befolyás elleni harcban még találkozhatnak is érdekeik. Az lesz a legbölcsebb politika, mely az eredményt létre tudja hozni.

Külföld.

A kissingeni találkozás, mely csütörtökön ment végbe, az egész európai sajtót a legelénkebben foglalkoztatja. A német kanzellár s az osztrák-magyar külügyminiszter ez idei találkozásának sokkal nagyobb jelentőséget tulajdonítanak, mint más években s a két állam közötti régi véd- és dacszövevény megújításával hoztak kapcsolatba. Ez ügyben Bismarck herceg hírszerint Bécsbe akart utazni, de Kálnoky gróf látogatása folytán ez utazás fölöslegessé vált.

A Gladstone-kormány formálisan beadta lemondását. Most már az a kérdés, Salisbury egymaga vagy pedig Hartingtonnal egyesülve fogja-e az új kabinetet megalakítani. A liberális szakadárak, az unionisták egyébiránt a választásokban éppen oly vesereséget szenvedtek, mint maga Gladstone. Az előbbi parlamentben százan voltak s közülök kilencvenegy tényleg az ir bill ellen szavazott. Most ellenben összesen csak 76 szavazatra vitték s így 24 kerületet vesztek.

Maga a Gladstone-párt szintén nem sokkal többet veszített a döntő csatában. Az ir billre — a pannelistákon kívül — 226 képviselő szavazott, míg most 191-re apadt le Gladstone tábora. E sok veszteség, a sok kínos, kellemetlen tapasztalás sem szakította meg ketté az agy államférfiu kirtartásának fonatát. Maga fog partja előre állani s mint az ellenzék vezetője, tevékeny részt akar venni az új parlament működésében.

A depr. kereskedelmi akadémiá.

— Kivonat az iskolai szabályzatból. —
a) Fölvételt illető szabályok.

A debreczeni kereskedelmi akadémia első évfolyamába azon tanulók vétetnek föl, kik gymnasiumi vagy reálistiskolai négy osztály sikeres elvégzéséről érvényes bizonyítványt tudnak felmutatni; ezzel egyenjogúnak vétetik a polgáristiskola negyedik osztályának bevégezése is.

Mindazok, kik az elsorolt feltételek bármelyikének teljesen meg nem felelnek és mégis a tanoda növendékei kívánának lenni, ha már a 14-dik életévét betöltötték, kötelesek felvételi vizsgálatot tenni. Ezen fölvételi vizsga siberes letétele után az illetők az iskola rendes tanulói válnak. A fölvételi

vizsgálat mindenkor a tanév kezdetén, az két hét alatt megtartatik, s aki bár mi okból a határidőt elmulasztaná, rendes tanulónak nem tekintetik, bár esetleg megengedhető, hogy a tanítást miot rendkívüli tanuló látogatbassa.

Mind a felvételi vizsga letovésének, mind a rendkívüli tanulósnak engedélyezése, okmányokkal igazolt másbéli folyamodás alapján, a tanárkar által történik. A folyamodás az igazgatósághoz címzendő. A ki e tanítézet második évfolyamába kíván felvételt. köteles az első osztály sikeres elvégzéséről bizonyítványt bemutatni, ha ezen bizonyítványt a debreczeni kereskedelmi akadémiával egyenlő színvonalom álló, az az a magyar királyi közoktatási minisztérium által 1885 évi augusztus 31-én kiadott rendelet értelmében berendezett tanítézetből állítottat ki, és kifogás alá nem eshetik: akkor ennek alapján, — egyébként szabályszerű magánvizsgálat alapján vétetik fel.

Kik nem kereskedelmi középiskolákból, hanem másból mint pl. gymnasium vagy reálistiskolából akarnak a II-ik évfolyamba lépni azok az első évfolyam minden tárgyából szabályszerű magánvizsgálatot tartoznak kiállítani.

Az újjonnan jöttekre nézve a beiratás ideje mindig a tanév első nyolcz napja, mely határidő hírlapok útján előlegesen tudtul adatik s annak elmulasztása esetén csak a tanárkari gyűlés engedheti meg a felvételt. Az iskolai év folyamában a belépés a közoktatási nagyméltóságú minisztérium engedélye mellett történhetik.

b) Az intézet növendékei le-
hetnek:

I. Rendes tanulók, kik a felvételi feltételeknek; teljesen megfelelték s magukat a rend- és fegyelmi szabályok minden pontjának a vétik.

II. Rendkívüli tanulók, kik a felvételi feltételeknek mindenben meg nem feleltek s ideiglenesen, mint rendkívüli tanulók látogatják az előadásokat a nélkül, hogy az intézettel összekötött jogokra, pl. az egy évi önkéntesség jogára számot tarthatnának.

III. Vendég hallgatók, azon felüött egyének, kik csak a szaktárgyak elsajátítása végett látogatják a tanítézetet; küönben ezek a tandíj és egyéb illetményekre nézve a rendes tanulókkal egyenlő kötelezettségnek vannak alávetve.

Az intézettel összekötött jogok élvezetére csak a rendes tanulók tarthatnak igényt A rendkívüli tanulók a rend- és fegyelmi

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Az unokaöcs.

(Elbeszélés.)

Vértesi Arnoldtól.

(Folytatás.)

Tibor akkor nem felelt rá, hanem midőn egyedül maradt ifju nagynénjével, visszatért e beszélgetésre:

— Önnek a kívánsága az? — kérdezte fátyolozott hangon.

Merengő nagy szemének fénye is oly fátyolozottnak látszott.

Természetesen, az én kívánságom, — felelt kacagva Ionka.

— Miért?

A kérdés nagyon neveléses lehetett, mert Ionka csaknem két perc hosszáig tartó göresös kacagásra fakadt. Még a zsebkendőjével is eltakarta arcát, úgy kacagott.

— Miért? Boldoggá akarom tenni önt — szólt aztan s hirtelen megfordult és eltűnt.

Tibor oly pillantással tekintett utána, hogy ha nagybátyja látja, aligha elhiszi Bogáthyénak, hogy Mácsi végett járt a hához ez a fiu.

— Most már elég lesz ebből a mindennapi találkozásból, — mormogá Tibor, hevesen harapdálva ajkait.

Erezte, hogy e ház levegője fojtó már ő neki, mint rakkenő nyári napokon érzi néha az ember, mikor a lég úgy tele van vilamossággal, hogy szinte várjuk, mikor pattannak ki a szikrák a megtorlódtott sűrű, tikasztó levegőből.

A közlög zivatar sajtáságos nyugtalanító előérzete volt ez.

Azt régóta tudta már, hogy az ő gyűl-

ölete e nő iránt csak más alakja a szenvedélynek, melyet azelőtt szerelemnek nevezett. Mikor így halványan, epedőn, bágyadtan, fejét többnyire kezére hajtva, látta őt minden nap maga előtt, e szép arcot, mely most epedő halványságában még szebbnek, még csábítóbbnak látszott, Tibor nem kétkedhetett tovább saját érzeléi fölött.

Megvetni akarta e hü nőt, gyűlölni akarta; de az nem megvetés volt a mit érzett mikor e szép szemekbe tekintett, nem gyűlölet, mikor pillantása a szép fájrol e gyönyörű idomu hóféhér karra esett, melyről hátrahajlott a bőju ruha.

Egyszer vagy kétszer észrevette e pillantást a nő, elpirult s heves ingerlékenységgel vegyült a beszédbe, miközben haragtól, gyűlölettel lángoló szemekkel tekintett félre az elnémuló, megdőbött Tiborra.

Ah! ez a nő gyűlöli őt. Ez aztán igazán gyűlöli, gondolta Tibor. Jobb is így.

Bizonyos elégtételt érzett e gondolatban. Ah! tehát bosszantja őt Tibor látása? Tehát fáj neki mégis valami? Nem tudja határozottan Tibor, örül-e e gondolatnak vagy szenved miatta inkább. Mert szenvedett, sokat, nagyon sokat gyötör, mardosó fájdalomakat.

Szenvedett, mikor férje karjai közt látta őt, szenvedett ha a szép ajk mosolygott s szenvedett, mikor e halvány, bágyadt vonásokból azt olvasta ki, hogy Ionka boldogtalan.

A féltékenység tördőlése ütötte át szívét, valahányszor látta, hogy nyájaskodik nagybátyja nejjével; minden szó, minden érintés egy-egy tördőlés volt.

Sokszor gondolt ez idő alatt arra, hogy eltávozik e házból hol pokollá vált élete; de nem talált rá alkalmas ürügyet. Egy ízben elment szüleit meglátogatni Nógrádba, azzal a szándékkal, hogy talán vissza sem tér többé; de érezte, hogy ez a távollét nem tö-

rüli ki szívéből a szép asszony képét s hogy ott sokkal szebb, ragyogóbb, tisztább alakban jelenik meg, mint közelben, hol megvetni tanulja. A harmadik hét végén visszatért a Dunántalra.

Szülőinél különben is vagy volt már a nyomorúság otthon. Izsák zsidó mindent lefoglatott, még az ágyruhákat is, még az arany p-csényomó gyűrűt is, ámbár a tekintetes ur eléget vitatta, hogy azt semmiféle törvény el nem veheti, az a nemesi címere.

— Hát csináltassa rézből, — mondá a cseh pimasz, kit oda exekucióra küldtek.

A sovány öreg ember nagyon sokat panaszkodott fiának s az öszetöppörödött szegény kis asszony meg többet sohajtott; ő nem szokott panaszkodni.

Tibor ezért is sietett, hogy a hatszáz holdra kiegészített birtokot a darvasi pusztán, melyet a nagybátyja reá átírtott, átvegye. Ha a lakóház fölépül, szüleit is mindjárt átviszi.

Az apa lamentált ugyan, hogy csak hatszáz hold, mikor háromezert vártak; de az elindulás előtti este mind a két öreg megölette Tibort s azt mondták, soha oly boldogok nem voltak életükben, mint mikor majd oda lemehetnek s áldani is fogják Lajost utolsó lehelletükig.

Szülőinek öröme mélyen meghatotta a fiut s úgy érezte, mintha e pillanattól kezdve kétszerte oly nagy volna, Lajos nagybátyja iránti hálája és szeretete s mintha ez érzésben védgátot találna minden más érzés rohama ellen.

A ház végre fölépült, Lajos ur butorkat is hozatott; csak be kellett volna már hurcolkodni. Már kintztek a ház fölavatás napját is, melyet majd nagy lakomával ünnepelnek meg s ez alkalommal lett volna egyuttal megünnepelendő Bogáthyé terve szerint Tibor és Mácsi kézfogója is.

Lajos ur az utóbbi napok alatt gyakrabban szorongatta öcsését.

— Jó volna ám asszonyt is vinni az új házba.

— Hisz ott lesz édes anyám, — felelt nevetve Tibor.

Tréfált, de valami lázas nyugtalanság tünt föl egész lényén. Szemeinek meregő, fátyolozott kifejezése olykor-olykor teljesen megváltozott; pillanatosra, de mindig csak rövid időre, úgy látszott, mintha szét szakadt volna a fátyol s teljesen szíj tüzkben fénylenének a szemek, melyek eddig mindig eltakartatnak láts ottak.

E szilajon lángoló szemek fénye előtt lesütötte fejét a fiatal nő s megrezzent. Először történt ez. Addig mindenkor ő állt följebb, merészen viszonozta a gyűlölet pillantásait; de ez nem a gyűlölet pillantása volt most. Nem, nem. Ez a pillantás rémülettel töltötte be lelkét s úgy érezte, mintha égett. A hová száll.

A gunyolódás kifejezése eltűnt az ifju nő ajkairól, az ingerkedés elhalgatott. Sápadt arca egyszerre még sápadtabbá lett, fölkelte az asztaltól és kiment.

Ebéd végén voltak már! de Lajos ur még ott maradt. Sejtelte sem volt mindarról a mi körülte történt; hiszen nem is történt semmi, csak egy két vonal mozdult meg az arcokon, csak egy-két ideg rándult meg, semmi más, csupán bent a szívekben, a hová nem hat szem, történt valami.

Lajos ur tovább tréfálózott, ma nagyon rózsás kedvében volt s egyre faggatta Tibort Mácsival. Lázos izgatottságát aig pe lútolhatva, szórakozottan, tordelve felelgetet Tibor; észrevehetőleg nagy volt zavara s Lajos ur ezt vallomásnak vette.

— Titkolja a kópé, de a szeméből ki-
olvasom, — gondolta magában.

Ebéd után eljött az öreg orvos is.

(Folyt. köv.)

szabályoknak szintugy alá vannak vetve mint a rendes tanulók; tandíjt és egyéb kötelezettséget is egyenlő mértékben viselni tartoznak.

Egy iskolai évnél tovább rendkívüli tanuló senki sem lehet.

Ha valamely rendkívüli tanuló rendessé akar lenni, és csak magánvizsgálat letévése által történhetik; vagyis kötelezzék a tanulónak az illető évfolyam minden tantárgyából oly vizsgát tenni, melyből az illető évfolyam követelte tudományos képzettség kitűnjék.

c) T a n d i j .

Tandíj évenként 60 o. é. frt. mely két egyenlő részletben szeptember és február hó 1-én is fizethető; ezenkívül minden tanuló a tanév kezdetén beiratás alkalmával beiratási s könyvtári díj fejében 5 o. é. frt-ot fizet. A bejegyzett növendékekért az egész évi tandíj fizetése kötelező, még évközben való kilépés esetén is. Tandíj s egyéb illetmények tanodai pénztárnok tekint. Besztercezy Károly urnál fizetendők. Beiratáskor minden növendék egy folyó számmal ellátott látogatási könyvet kap, mely az iskolai fegyelmi szabályokat, a beíratott tandíjakról vezetett kimutatást és nyugtázást, továbbá az egyes tanévekben évről-évre nyert tanulmányi és fegyelmi osztályozás tartalmazza. E látogatási könyv az egész tanfolyamot át megörzendő.

Az első félévre eső tandíj lefizetése előtt senki az akadémia rendes hallgatójának nem tekinthető.

Az első félévi tandíj a beíratáskor azonnal, a második félévi részlet pedig február hó első hetében a tanodai pénztárnál lefizetendő. Ki ebbeli köteletségének a mondott időn belül eleget nem tesz, a tanulók névsorából kitörültenek.

Szegény sorsu, de jó erkölcsű s magviseletű, szorgalmas tanítványok szabályszerű szegénységi bizonyítvány alapján tandíj elengedését illetőleg a tandíjuk havi részletekben történő fizetéséért, folyamodhatnak s a tanárkar ajánlata mellett egész vagy részletekben tandíjmentességet élvezhetnek. Ez iránt a folyamodványok a debreceni kereskedő testület választmányához címelve, a tanév első felében az akadémia igazgatóságához benyújtandók.

A jövő t a n é v szeptember hó 1-én kezdődik. A beíratás szeptember 1. 2. 3. és 4-én eszközöltetnek. A felvételi, illetőleg javító vizsgálatok ugyan azon hó 6. és 7-én fognak megtartatni.

Napi hírek.

A debreceni kereskedelmi akadémia értesítője a múlt tanévről Popper N. János szerkesztésében megjelent. Az értesítő egyes adatainak közlésére még visszatérünk. Lapunk mai számában közöljük annak a jövő tanévre vonatkozó jelentését.

Ódry Lehel és Solyomossy Elek vasárnap hangversenye iránt városszerző a megérdemelt érdeklődés mutatkozik, úgy hogy már eddig is számos ülőhelyekre történt előjegyzés. A nagyerdőre a közlekedés ez alkalomtól, még a rendesnél is könnyebb lesz mert a kis vasut valamennyi kocsijával sürrien fog közlekedni, s a hangverseny előtti

Szökének kell lennie.

Lauba Henrik beszélje.

Karlsbadban lakásom: az „Angol királyné” előtt a lugasban ültem fenn a várhegy magasan és újsgát olvastam. Esett; de a lugasnak bádög födele volt s ha az ember, mint én is, úde leegőt akart szivni, bátran ülhetett ott az eső daczára is.

Egyszerre egy magas termetű férfi állott előttem; közvetlen előttem, mert belépett a lugasba s mély hangon kérde: Ismersz még?

Rövid szünet után, melynek én voltam okozója, azt mondám végre: Igen, te vagy a „medve” s mi már vagy hasz éve nem láttuk egymást.

Mi ugyanis együtt jártuk iskolába s nem egy bajon mentünk együtt keresztül. Ezekről emlékezünk meg, miután barátom melém ült. Ő azonban feltűnő izgalommal rövidítte meg a visszaemlékezéseket; valami különösebb látszott a szívének feküdni. Meg is kérdeztem, mi bántja?

Igen, mondá, van valami szívemen s te segítségre lehetsz. Csak egy órával ezelőtt láttalak meg odalena a kútnál s azonnal felismertel-k. Semmit sem változtál. Hozzá akartam sietni, de egy sereg furdóvendég állta utamat a kút felé sietve poharaikkal s midőn végre megkerültem őket, te már eltűntél. Azonban bár a távolból, elég világosan láttam, hogy egy hölgygyel beszéltél. Ezen hölgy felől akartam és akarok tudakozni s ezt illetőleg veszem igénybe támogatásodat.

Ohó, kiáltottam, te egykor oly puritán érzelmű cizmbora, te „medve”, csak nem szaladgálsz mostanában kissé elkésvé szép leányok után? Mert hát az a hölgy, a kivel a kútnál beszéltem, fiatal és csaknem szép leány.

Komoly arczán derűtlenség csikázott át. Azután sajtós mosoly vonult ajkai köré.

Órákban a szokottnál sürűbb-n. O d r y és művészarsai szombaton érkeznek városunkba; addig az előkészületeket itt a hangversenyző társaság titkára L e n k e y Gyula ur végzi, kinek városunkban számos barátja és ösmerőse van, még azon időből mikor itt az intendatúra idejében mint szerelmes szívesz kedvence volt a debr. közönségnek.

Az Orpheumban a nagy próba előadásra a gavallér társaság meghívókat küldött széjjel, valóban sokat ígérő műsorozat kíséretében. Az első előadás szombaton lesz a nagyerdőn a Dobos pavillonban, vasárnap azonban az O r d y hangversenye miatt a társaság beszorul a V i l m o s Lajos szép és tágas udvarhelyiségébe, a hol bizonyonyal szintén nagy közönség fog gyönyörködni a nem mindennapi érdekes látványokban. Hétfőtől kezdve az Orpheum aztán ismét a nagyerdőn fog játszani.

A református zsidó hitközség már augusztus hó folyamán végleg megalakult s a közelebbi zsidó ünnepeken már ez új ritus szerint fog magyar nyelvű istentiszteleteket tartani. A hitközség legközelebb egy országos reformmegyület alakításának munkáját kezdi meg, miután az ország különböző vidékeiről egymásután érkezők kérdésközből levelek a hitközség elnökségéhez Budapestre. Az egyesület célja lesz a vidéken terjesztetni a reform eszméjét s ott alakítani új hitközségeket.

A csolnákázó tő egyidő óta ismét kedvező találkozási helye lesz városunk intelligens közönségének, ép úgy mint hajdanában, mikor még a kis gozós nem csabította ki az embert a Nagyerdőre. Tegnap d u. is szép számmal jelentek meg az e sportot kedvelők, s úgy estli hat óra tájban már csaknem minden csolnák le volt foglalva, melyekben piruló arccal eztek a kormányos vezénylete alatt a matrócok és kedves matrócok. **A mulatságnak** azonban csakhamar vége szakadt, mert a villámos ég és a zivatar szétützte a jékdűv társaságot, s igyekezett mindenki elmenekülni. A jelen volt intelligens hölgy közönség közül a következőket sikerült följegyeznünk. Leányok: K. Papp Ilona és Erzsike, Lengyel Ilona, Ujváry Ida és Irma, Kiss Irén és Izabella, M a r t i n y i Irén és Margit (Nyiregyháza), S z a y I r m a (Kanizsáról), Szűcs Berta, O t r o k o c s y V é g h E m m a , Tóth Mariska, Csapó E t e l k a , V a s v a r y E m m a (Budapestről), A s z s z o n y o k : V a j d a M ó r n é (Budapestről), A j t a y n é S z . P e p i , V a j d a E l e m é r n é , D á l n o k i K á r p á t n é , K i s s A n d r á s n é , L e n g y e l Z s i g m o n d n é , K i s s K á r o l y n é , K . Tóth Sándorné.

Nagy vihar dühöngött az éjjel és ma hajnalban városunk fölött. Már tegnap este 7 óra tájban sötét felleggel húzódtak észak felől, melyekből a leggyönyörűbb villámok cikláztak ki. Nyolc óra tájban megeregedtek az eszatornai s kevés megszakításal esett egész ma hajnalig.

Elfogatás. A nyiregyházi rendőrség megkeresése folytán a debreczeni rendőrség letartóztatta Benkő János pinczért, ki be-törés és lopással van vádolva A rendőrség átkísérte Nyiregyháza, hol átadott a királyi törvénytörésnek.

Katonai ténzene. A katonai ténzene mint rendesen ma is a „Hungáriá” előtt lesz, s délután 6 órakor fog kezdődni. Érdekes műsora következik: „Katonabarád” induló; Ouverture Flotowtól; W a l z e r S t r a u s s tól

Kíváncsivá lettem. Barátom mindenkor ridég legény volt és soha se vett részt az asszonyokról és leányokról folytatott társalgásunkban. Nevetve kérdém tehát:

— Tehát regényes lettél? No, hát csak ki vele.

Mint tanuló szülővárosomban mindig esodálattal nétem egy pékmester leányára, a kit a szép Paulinának hívtak. Valamennyi fiatal ember szerelmes volt bele, csak én nem, jóllehet elismertem, szívesen ismertem el, hogy kerek arca van, mely engem is csaknem lebilincsel. Szépnek nevezték, de rá nem tette azt a hatást. Ha most magam elé képelem, azt kell mondanom felőle, hogy bájos teremtés volt, karcsú növésű, kecses a mozdulataiban, arca olyan volt mint a vér s a tej s annak báját még emelte sötét telt haja és szemének jószágos kifejezése. Hirtelen meghalt s az egész világ gyszalolta őt. Akkor végre azt kérdém magamban: Miért hogy egyedül én nem lettem bele szerelmes? És a válasz magamat is meglepett: úgy szölt az: „Szökének kell lennie, a kit szeretni fogok, szökének.”

Egy a városunkba látogatába jött idegen leányka tehettem rá ezt a hatást és lehetett oka, hogy kérdéseimre ilyen választ adhattam magamnak. Ez a lány szöke volt s volt az arczának egy vonása, a mely egészen lebilincsel. Egészem azon az uton voltam, hogy ebbe a Jolánba — ez volt a neve — beleszeretek, sőt már szerelmes is voltam bele. Ekkor gallérod ragadtam az atyám, a ki minderről semmit se tudott és a kocsiába tolt. Egy napi kocsiút után Neissebe értünk, a hol becsuktak egy gimnáziumba.

Pénzem végtelen kevés volt. Egy czipésznél laktam, még p-dig ugyanabban a szobában, hol a műhelye volt, két emeletnyi magasságban, hátul egy szűk udvaron. Este odaültem a czipész számolya mellé és az ő lámpájának gyér világa mellett készítém el a feladatomat. Ha azt mondom, hogy a szö-

„Ördög Róbert” operából” kegyelem aria; „Violetta” Strausstól; „Stabat Mater” Rossini-től; „Potpourri” „Romeo és Juliá”-ból, — végül induló.

Szigligeti emléktűnépély. Nagyvárad város polgársága körében mozgalom indult meg, hogy a város nagyfiának Szigligeti Edének születésnapját ez évi augusztus hó 20-án minél ünnepélyesebben üljék meg. A mozgalmat Krecsányi szinigazgató indította meg a lelkes polgárság körében, az eszme élénk vizsgálgot keltet. Ma már megalakult az ünnepélyt rendező bizottság s az ünnepély programja is részben körvonalozva van. Az ünnepélyen dr. B o d o r K á r o l y , a Szigligeti család régi barátja a nagy drámairó életéből eddig ismeretlen adatokat fog fölolvadni, Somló Sándor Krecsányi színtársulatának tagja ódat ír, melyet Császár Imre fog’elszavalni. Az ünnepély szabad ég alatt a nagyhirű drámairó volt lakó háza előtt fog lefolyni. Ez alkalommal — mint már említettük — a Krecsányi társulata három estére terjedő Szigligeti-ciklust tervez, melyeknek Szigligetnek „Trónkereső”, „Fenn az ernyő, nincsen kas” és „Dalos Pista” című műveit fogják előadni.

A budai szinkór e nyáron is zord szírt volt, melyen egy színtársulat majdnem hajtórészt szenvedt. Nagy Vince és személyezte június elején szép reményekkel mentek Budára, de e remények füstbe mentek s gondolat, bajjál távoznak Szatmárra, hol e hó 24-én (szombaton) akarják megkezdeni a tizenkét estére tervezett előadások sorát. A fővárosban az a hír szállong, hogy a színtársulatot nagyon nyomta az a körülmény, mely szerint a népszínház igazgatóságának, mely a szinkór előadások jogát Nagy Vincének átengedte, előadásánként ötven frtot kellett volna fizetnie. A dolog azonban, mint halljuk, úgy nem áll. Ez az összeg nem bérdíj volt, hanem a vállalkozásra adott jelentékeny összegű kölcsönnek részletes visszatérítése. A szinkórban ma „A könyvtárnok”, Moser jeles vigjátéka kerül színré, Rónaszéki Gusztávvál a czimszerepben. A mára kihirdetett „Férfi gyűlölk” et Orley Flóra k. a. betegsége miatt holnap adják. Ez lesz az utolsó előadás.

Egy eróművész so. sa. A nálunk is megfordult Kiss Adolf lovadi társulatánál volt egy Kis József nevű eróművész, kire bizonyonyal sokan fognak még visszaemlékezni. Kis József néhány hó előtt felhagyott rögtön pályájával s mint kőműves kereste kenyerét. Így jutott Nagyrádra hol mint szorgalmas munkásembert munkaadója nagyon becsülte. Hétfőn a jogakadémia épületénél dolgozott, s mielőtt hazament lakatos utcazi lakására, átment Ujvárosra; N. Pecze utcaán a szegény embert a hónapos baja, a ny a v a l y a t ő r r é s utolérte, s másfél óráig folytonosan kiindult az utcavárában, a nagy néptömeg között, hol egy asszony nyújtott neki segílyt s így aztán mégis valahogy magához jött. Ezután egy jószívű fiatalember a közeli boltba vitte, hol erősítőt adott neki, és így a szerencsétlen embernek elég ereje volt haza támolynogni.

A szerb királyné. Tátrafüredről f. hó 17-én visszaérkezett Szi csra, hol a Rákóczy”-val és lelkes ovációkkal fogadták. A királyné még hosszabbabban szándékozik Szilácson maradni. Hermaneci kirándulása előtt látogatást tett Radványban, a Radvánszkyak ősi kastélyában. Megtekintette a Rákóczy-termet, a családi gyűjteményeket s a főispánnál is ebédelt. Radvánszky né, Tisza Kálmán leá-

molya mellé, ezen számoly tulajdonosa alatt Schmidtet, a legényt értem, mert maga a mester este nem szokott dolgozni.

Ez a Schmidt legény vig egy fickó volt s nagyon kapóra jöttem neki, legalább volt valakije, a ki a feleségét hallgatta. Trefás dolgokat mesélt és előszeretettel beszélt a leányokról. Nem mondatom, hogy úgy beszélt volna erről a tárgyról, a hogy egy tizenéves gyermekkel beszélni kell, de ha még olyan fiatal legényke is valaki, sok olyant meghallgat, a mi nem ragadja is meg a figyelmét. Például mindazt, mit az első meletbeli szakácsnőről, a ki után ugy látszik epkedett, beszélt, szórakoztatón hallgattam, de egyszerre érdeklődni kezdtem, mikor azt kérdezte, hogy láttam-e már azt a kis szöke leányt, a ki anyjával a folyosónk elején lakik?

— Szöke? — kérdém.

— Igen, és természetesen az ön korában van — olyan idős lehet, mint ön — — szöke és sóány. — Nyissa csak ki az ajtót s hallani fogja, hogy veri a zongorát s meg f-arog is hozzá.

Megtettem, de hirtelen visszariadtam, mert a folyosón egy darab gyertya világa mellett egy öreg asszony ült, libát koppasztva és barátságatlanul nézett rám esonfoglalatu pápaszeme mögül.

— Ez az anyja; szerencsére nem hasonlít hozzá a Lujzácska, monda Schmidt.

Szöke, szöke! Most már érdekelt a dolog és alig vártam, hogy meglássam ezt a Lujzácskát. Nem sikerült. Mindig csak a pápaszemes asszonyt láttam. Egy este azonban csoda történt: kopogtattak az ajtókon és Lujzácska lépett be tulajdon személyében. Engedelmet kért, hogy meggyuthassa nálunk a gyertyáját; a mamája elment hazulról s ő nem találja a gyújtószerszámot. Kedvesen mondta ezeket és mosolygott hozzá! Istenem, monda, ez egy angyal volt, még pedig csakugyan szöke! Alapjában véve nem volt meg-

nyát nagyon megszerette. Szilácson környékén majd minden másodnap együtt szoktak kocsi-sétákat tenni a főispán szép fogatán. Ilyenkor senki sem kíséri őket, s hol a királyné, hol a főispánné hajtja a lovakat. A radványi kastélyból délután rándult a társaság Hermanecre. Az első kocsiiban a királyné ült a főispánnéval. Besztercebányán, hol kereszttől mentek, a közönség telkesen éljenezte az előkelő társaságot. — Szívélyes ovációkban részesítették a királynét Tátra Füreden való utjában is a stubnyai, turóc-szt-mártoni, körműzbányai- és a rózsahegy állomásokon. Tátrafüredről 17-én indult Szilácásra. Az udvarias királyné, az eső daczára leeresztette a kocsi fedelét s szívélyes főhajtatással közönte meg a közönség lelkes tüntetését. A királyné általában nagy elragadtatással szól hazánk szépségeiről s a magyar nemzet iránt érzett mély rokonszenveről. A jövő hét valamelyik napján Körműzbányára megy a királyné a főispánnékkal a pénzverdet megnézni.

Eletszabályok. Az osztrák-magyar monarchia I. általános tisztviselő-egyletének központi igazgatósága Eletszabályok cím alatt kis művet adott ki, mely tartalmánál fogva a közönség szélesebb köréinek van szánva. Az eylet a füzetet bárkiaké egy-szerű levelezőlapi megkeresésére, ingyen és bérmentesen megküldi. A füzéből mutatványtunk közüljük a következő szabályokat: A mit ígérsz, azt teljesítsd megzszeghetlenül, mert a szöszög nem méltó a bizalomra. — Tudj a kellő időben „nem”-et mondani. — Üzleted titkaidat zárd magadba. Ne kíváuj gyors gazdagodást. — Ha gyorsan akarsz takarékoskodni, úgy biztosítsd életedet; ha azt akard, hogy szerzeményed birtokában biztos légy, biztosítsd azt elemi csapások ellen. Erelj, hajhastatlan előköltségek, becsületességel parosulva képezik a világot mozgató rugót. — Csak akkor házasodjál meg, ha család fentarthatasz. — Soha se szűnj meg dolgozni és tanulni, de főleg üzleted vagy szolgáltatásod felől szerezz magadnak tanulmányokat által alapos oklást. — Hirdetted üzletedet. — Szerezd febarátodat, szeresd az erényt és igazságot, szeresd hazádat és engedelmeskedjél törvényeinek. — E sok jó tanács bizonyos összefüggésben van a füzetben feltalálható hirdetményvel, melyekből azt olvassuk, hogy az eylet kölcsöntadni és biztosítani is szokott. Ez az eylet élet-zabályának némi reklámszerű jellegét ad.

A pápa a halotthamvasztók ellen. Az a pápa. dekretum, melyet a szent officium a halotthamvasztás ellen minap kiadott, így hangzik: „Tekintve azt a körülményt, hogy mostanában kétes jellemű emberek, olyanok, kik a szabadkőműves felekezethez tartoznak, minden érvel az emberi holttestek elhmvatásába pogány szokásnak behozatalán törekednek, s e czélból külön egyesületeket alakítanak; tekintve továbbá, hogy számos egyháztól, s valószággal keresztény módon érző laikus attól tart, hogy ez emberek szöszimái és csalfaságai a hitüket, törbe csalják s meggyöngyíthetik bennük a fennálló keresztény s az egyház által szentesített temetésmod iránt való tisztelet; tekintve végül, hogy ép e keresztények számára szükséges szabályt alkotni, melyhez ragaszkodva ök magukat csalfaságok ellen megvéddhesék: a római szent kongregáció nyilatkozására számított az iránt: I. Vajjon megvan-e engedve tagul lépni oly egyesületbe, mely a halotthamvasztás szokását tűzte ki

rajta az ajka és orra körül az a csabító vonás, a mi engem Jolánkában meglepett, de egészen nem is hiányzott és így rám zudult a zivatar: szerelmes lettem bele fülüg.

— Te akkor még nagyon fiatal voltál. — Igen. De rövid lések. Tehát betudtam lopozni abba a két szobába, melyben elől az anya és leánya laktak s melyek akkor nagyon előkelő színezetűeknek tetszettek nekem. Söt odáig vittem, hogy a zsémbes anya megegedte, hogy hetenkinet egyszer — esütörtökön — velük étkezzem és szintén egyszer egy héten Lujzácskával együtt ve gyem a franciaia leccékét. A tanító igazi francia volt. Ah, ez volt aztán erintkezés, melynek a varázsa folyton fokozódott, mert Lujza pajkos volt. Sajnos, hogy a pápaszemes mama nem volt ilyen és nagy készséggel tuszkolt ki az ajtón idő előtt. Egy anya minden férfiban a jövődöbeli vejtét látja és erre nem talált elegeg alkalmasnak engemet a kis diákot, a ki ép oty idős volt, miot a leánya. Ki is mondta keréken: egy férjnek nemcsak jómóduának, de legalább tíz eszten-dövel idősebbnek kell lenni a nejenél, különben nem ér a házasság semmit. De mit törődünk mi ezzel a bölcsességgel! Lujzácska és én azért jó pajtások maradtunk. Többes nem, legalább az ő részéről nem. Az én részéről természetesen az első szerelem üdve és varázsa volt ebben a viszonyban.

— Ebben nagyon könnyen ki lehet elégiteni a fiataliságot.

— Szerencsére. Minden nap nevezetessé és emlékeztetéssé lett azáltal, ha láthattam őt, habár csak az utcáról a második emelet ablakaira felnézve. Erzelmeimnek valami módon való kifejezésére soha se vitt rá a bátorság; ilyen vakmerőség messze esett tőlem. És mégis ez a nagyon platói viszony képezte tizenöt éves korom napuzaras oldalát.

(Folyt. köv.)

czélul? Il. Vaj rendelkezi, hogy másnak a hoitt cziáik a biboros inkvizitorok kor s meghallgatva, fent említett két következik: Ad szabagkőműves erre megszabot Tagadó értelest kapta, ő szentes atyák főnebbi megerősítette való hívők a h szalése felől fe erővel elriaszta Mancini József, jegyzője.

— A mis „B. Lapok” írta szott Miskolcra előbb a korbács következő levél zsolozai nagybi akkori főbíraját tárt Béla apolgá vól a következő akará ur! Ezen kérem kegyelms csot kezében a mélyeket szok ki ide kelmed j gyon egy gaz s mes; de abaz czával nem aká Exeucione bec s kigyelmed jóá vánom megszolg med jóakaratty jóakarattyában Jóakaró Uram Vay Abraham.

— A nők minden szeszé gyalásnál a hű dlni az izgat dig a női győ rányos vagy bot köteleességüké. zajongó halgató nőkből, a legjö kik möhön lesik Mint egy hirlap lakását estének molja, kik urn. Az uri hölgyek desen tengeri f abba hagyai a f ledt tárgyalási lenálhatlan ben emberli romlott mos igen fiatal gáns toillettek tollas kalapok, tün elé. Ehhez czocskák, a csis — az ember ink né magát. A sze delem fenyegeti, leleplezések botz las folytatását nyozó.

— A hivatalvasutak igaz terjesztett az os rium elé, melyt koudukorok kö nem kevesebb, a nül, mikor köte akarta megvizsg eskedelmi minis vást intézett a hoz, hogy küldje tartandó értekez módja akként a ne történhessék a

— A Holta cziországba vi Maspéro, ki eddig vezette, a párisi tett részletes jele nyéről. Maspéro s származó, teljes annál érdekesebb, rendesen ki volta papok pecsétje m pedig minden a bejárója fölött le elhantolt fej-döle tek, ki agyszólvá haltak. Bunn a szánokat, hazi sze az általa felfedez hozott Párisba s akamédiában.

I r o
R á t h M ó
Legjobb ne R á t h M ó r , a ne menő kiadvány könyvpiacot, a m képezik egy a m tetében a legjobb szint egész új m megkezdett vállal nyiai füzetek. I más s a tartalom képest alacsonyab az újabb kiadvány A füzetek a köve

ezelül? II. Vajjon meg van engedve akkép rendelkezni, hogy az ember magának vagy másnak a holttestét elégettesse? O excoellenciai a biboros papok a hit-ügyekben való főinkvizitorok komoly és éretten megfontoltós utas meghallgatva, a konzultor urak tanácsát, a fent említett kétségre ekép feleltek meg, a mint következők: Ad I. Tagadó értelemben, s a hol a szabagkömives feleketet fiókjából van szó, az erre megszabott büntetés terébe alatt Ad. II. Tagadó értelemben. Miután a jelentést megkapta, ő szentsége XIII Leó a főtisztelendő atyák főnebbi határozatát jóváhagyta és megerősítette s annak az ordináriusokkal való hívók a halotthamvasztás aossmál vizsátsáse felől felviágostandók s attól minden erővel elriasztandók. Róma, 1886 május 16. Mancini József, a római szent inkvizíció jegezője.

A miskolci korbács 1860 ban. A „B. Lapok” írja: Hogy milyen szerepet játszott Miskolc város történetében 120 évvel előbb a korbács, annak élénk bizonyítéka a következő levél, melyet Gróf Vay Abraham, szolczi nagybirtokos intézett Miskolc város akkori főbírához, Barkasy Andrásához, Tár Béla alpolgármester nagytatyához. A levél a következőleg hangzik: Bizobalmas Jókáró ur! Ezen levelem megadó Emberemnek, kérem kegyelmedet ne sajnálja azt a korbácsot kezében adatai, melyel afféle rossz személyeket szoktának megverni, hadd hozza ki ide kelmed jóakarattal, mert itt is vagy egy gaz személy, aki e korbácsra érdemes, de ahoz való korbács nem levén, pálczával nem akarom, hogy veretessék. Fluita Execulione becsülettel vissza fogom küldeni, s kegyelmed jóakarattal kedvesen vevén, kívánom megszolgálni. Elvárán azért kegyelmed jóakarattal ajálult maradok. Bizobalmas Jókáró Uram kegyelmednek köteles szolgálja Vay Abraham.

A nők és a szenzáció. Külföldön minden szenzáció és gyilkosság per tárgyalásnál a hölgyek tömegesen szoktak tudni az igaztörvényszéki ülésekhez, pedig a női gyöngédség és tapintat épen botrányos vagy botrányos pörök kerülését tenné kötelességüké. Az anconai milliós per frívól zajongó halgatósága kétharmadában szintén nőkből, a legjobb társaság hölgyeiből áll, kik mohón lesik a pör botrányos leleplezéseit, Mint egy hírlapíró írja, a törvényszéki elnök lakását esténeként egész sereg szolgáló ostromlja, kik urnóik számára jegyeket kérnek. Az ur hölgyek sietnek Anconába, hol rendszeren tengeri fürdőket használnak. De kész abba hagyni a fürdést, hogy egész nap a földtel tárgyalási teremben szorongjon, oly ellenállhatlan bennük a vágy, megismerni az emberi romlottságot. Van a nők közt számos igen fiatal is. A merre a szem ész, elegáns toillettek, valóságos csipke-pazarlás, tollas kalapok, keztük, napernyők kiállítása tün elő. Ehhez a csodálkozó, naiv, bájos arczosokkák, a csintalan mosoly, halk suttogás — az ember inkább egy ünnepevény képzelne magát. A szép hölgyeket különben veszedelem fenyegeti, mert az ügyész a várható leleplezések botrányos volta miatt, a tárgyalas folytatását zárt ajtók mellett indítványozá.

A hivatás áldozatai. Az osztrák államvasutak igazgatósága hivatalos jelentést terjesztett az osztrák kereskedelmi miniszterium elé, melyből kitünik, hogy a vasuti kouduktorok közül a legutóbbi öt év alatt nem kevesebb, mint husz járt szerencsétlenül, mikor kötelessége szerint a jegyeket akarta megvizsgálni a robogó vonaton. A kereskedelmi miniszterium ennek folytán felhívást intézett a nagyobb osztrák vasutakhoz, hogy küldjenek ki szakértőket egy megtartandó értekezletre, melyen a jegy-revizíó módja akként módosíttatnék, hogy ezental ne történhessék annyi szerencsétlenség.

A holtak birodalmából. A Franciaországba visszatért híres egyptológus, Maspéro, ki eddig az egyiptomi ásátásokat vezette, a párisi akadémiában mult héten tett részletes jelentést kutatásainak eredményéről. Maspéro egy a 20. dinasztia korából származó, teljesen sértetlen sirra akadt, mely annál érdekesebb, mert az eddig talált sírok rendszeren ki voltak fosztogatva, de ezen a papok pecsétje még ép, a kriptá bezejében pedig minden a helyén volt. Mint a kriptá bejárója fölött levő felirásból olvasható, az elhaltolt fejdedlem mellé egy őrt is helyeztek, ki agyszőlőn major-domusa volt a meghaltnak. Beun a kriptában mumia szállító szánokat, hazi szereket stb. talált. Maspéro az általa felfedezett sírokról fényképeket is hozott Párisba s azokat mind bemutatta az akadémiában.

Irodalom.

Ráth Mór újabb kiadásai.

Legjobb nevű könyvkiadóink egyike Ráth Mór, a napokban ismét több kötetre menő kiadvánnyal gazdagította a magyar könyvpiacon, a melynek Ráth Mór kiadásai képezik ugy a tartalom mint kiállítás tekintetében a legjobb termékeit. A kiadások részint egész új művek, részint a már előbb megkezdett vállalatok folytatásai s mindannyi füzetek. Izzés kiállítás, tiszta nyomás s a tartalomhoz és a gazdag kiállításához képest alacsonyán mondható árak, — ezek az újabb kiadványok szembetűnő tulajdonai. A füzetek a következők:

Shakspere színművei. Fordítjak többben. Bevezetésekkel és jegyzetekkel ellátta Csiky Gergely. Egy füzet ára 40 kr. Élete m. b. l. Igaz történetek, örök emlékek, humor, utleírás. Irta Jókai Mór. 1-ső füzet, ára 40 kr. A magyar költőkirály élete bizonyára nagyon érdekelni fogja a magyar olvasó közönséget s a könyv nagy elterjedésre számíthat.

Turgenyev összes gyűjtött munkáiból ugyancsak Ráth Mórál jelent meg az első füzet. Turgenyev, a kedves orosz író munkáinak alig fele van eddig magyarra fordítva, s ez a legújabb, előző kiadás megérdemli, hogy a közönség körében elterjedjen. Egy-egy füzet ára 60 kr. A karthausi Irta: B. Eötvös József. Kilencedik kiadás. Első füzet. Ára: 40 kr.

B. Eötvös József beszédei. 1866—1870. Első füzet. Ára 50 kr.

Huszonöt év Magyarország történelméből. 1823—1848. Irta Horváth Mihály. Harmadik füzet. Ára 50 kr.

Háboru és béke Irta: Gr. Tolstoj Leo. Kilencedik füzet. Egy-egy füzet ára: 60 kr.

Lukrecia a Borgia. Egykoru okiratok és levelezések alapján irta: Gregorovius. Fordították: Markus Miklós és Feleki József. 1. füzet. A munka 3 füzetből fog állani. Egy füzet ára 80 kr.

A jelzett füzetek a kiadónál (Budapest, Haas-palota) s Magyarországon összes könyvkereskedésében kaphatók.

Vas Gerebennek Mehnert Vilmos által kiadott összes munkáiból legújabbban a 19. 20. 21. és 22. füzetek jelentek meg. A 19. füzetben találjuk a „Nagy idők, nagy emberek” c. regény végét és a költő életrajzát. Ugyancsak ebben a füzetben kezdődik meg a „Pörös atyafiak” c. regény közele. A mely a többi három füzetet is elfoglalja, A Gyulai László illés rajzával illusztrált cinos kiállítás füzetek ára: 25 kr.

A rendőrségről.

Egy férfi.

Komorán ment végig a téren. Nehéz botját fölemelte olykor és rácsapott erősen a levegőre. Persze a levegő engedett, mint okosabb.

A bot végig suhant rajta, illetve benne, s a levegő sivitott.

— Fáj, ugy-e fáj? — mormogá gunyonyosan a férfi. Ahova én odaütök, ott... Nono!

Es fölugott egy tégladarabot a piacra, a melylyel az szépsézetit tekintetéből helylyel közel be van szórva.

— Csak ne legyen ott, — folytató tovább — csak ne legyen ott! De biz isten nem citálatom föl többet. Nem én! Hanem utána megyek, aztán...

Megint fölemelte a botját és egy irtóztató csapást mért a levegőre. Erdemes kofasszonyok csodálkozva néztek utána a nagy magas embernek.

Olyan ijesztő is volt. A nagy mahomed termeten bozontos szakállas fő, görbe sasorral, mintha normann kalóz volna a kelta időkben; izmos gymaszta lábai egy fehér nadrág általán egyszerűségébe bujva; felső testén fekete lebernyeg, a mely fénykorában (azaz hogy hiszen most fényes csak igazán) szalontkabátján nevezhetta magát.

Komoly el határozás üt az arcán. Szemei nem szórtak ugyan villámokat, de igen haragosok voltak. Bemert a városába boltozatos kapuive alá, föllepelt a lépcsőkön.

A folyasón nehéz léptei alatt hangosan beszélt a márványkocská. Népség, hajduság tiszteletteljesen állt odébb előle; hisz olyan görbe orra olyan nagy szakalla és olyan tekintélyes lépései voltak.

A kapitányi szoba előtt ácsorgó publikumon keresztül fesztelte magát. Zuglódtak hogy kicsoda rendeltetés ez. — Várjon kiki a sorára. A ki több jött több is menjen be. No no, még nem is pörösködhetik békeséggel az ember!

Rájuk nézett mérges szemével és egyszeribe elhallgatott mind. Csak egy apró gyerek fogja a kilincset erősen, hogy ő lesz az első.

De nem ugy öcsém. Nem számoltál a végzettel. A hatalmas kéz lekapja fejedről a kalapot és ellöki amoda a folyasó végére. Szaladhat utána. Szaladj is. Ő pedig belépett a szobába. Ott megtámasztá a botját, letette kalapját és kérdé:

- Nincs még itt?
- Kicsoda?
- Hát a kit becsitáltattam.
- Hogy hívják?
- Kapál János.
- Tessék odakint megnézni.

Az ember kinyitja az ajtót és kiált: Kapál János! De mindez igen méltóságtelesen ment végbe. A kiáltó szóra benyitja az ajtót egy kis alacsony emberke, tuskés hajjal, szerteálló bajusszal és borostás, előtűző szakállal. Mindenfelől hegyes, mintha csupa fopiszakállból állna. Leteszi az asztalra a „pöcsöt”, aztán nagy jámboran néz szét, hogy ugyan mi a macskának hívják őt ide. De megtudja mihamarabb. Az óriás oda áll elébe és ráváll:

— Hát miért lopta el a dohányzacskót?

— Dohányzacskóját? — motyogja a kis ember és majd hanyat esik a nagy rávállástól. — Soha se is láttam én az urat, nem hogy az zacskóját elloptam volna.

— Ne hazudjon! — dörog rá a másik. — Csak mondja el rögtön, hová lett! Azt a fehér bőrzacskót, nyolczágra czifrázva, fehér rüpláptos a széle, zöld berliner beleszöve a közepébe, aranyos skófiúm volt az alján, benne meg rétháti, — a nagy trafikába vettem. A kis ember nagyokat iparkodik nézni és csóválja a fejét.

— Nem igaz ám az, — mondja. — Ugyan ne hazudjon hát! Vasárnap este együtt ültünk a korcsmában En rákarant tőten a pipámra, beleyulok ennek az ünneplő kabátomnak az alsó zsebjébe, hogy kivegyem. Egészen így ni!

Fölkapja a nagy gérokk szélét, a hátulját előre huzza és aztán annak a belsejében rejtőzködő zsebbe nagy ügyesen belemerg a kezével.

— Egészen így ni! Így beleyulok, — mintha most is érezném az ujjaim hegyével azt a selyemlágy bőrt. Persze, hogy csalódom. — De nini, mi a tüze menykó van ebben a zsebben? Már meg kicsoda bolond tréfa ez?

Egy fehér bőrsallangot huz ki és annál fogva előránczítja a keresett zacskót...

CSARNOK.

A végzetes klakk.

Schöuthan humoreszke.

Egy napon a következő sorokat intéztem egyik jó barátomhoz:

„Kedves Vilmos! Jóllehet ismered a balok iránti ellenszenvemet, mind a mellett kénytelen vagyok a mai esti jogászbálon megjelenni. Könnyen ki is találhatod miért? Mert „Ő” is ott lesz. — Igen lekötelezel tehát, ha klakkodat nekem ez alkalomra kölcsön adod. Sértetlenül fogom azt visszarúmatatni.”

Barátom erre a következő választ küldé:

„Kedves barátom! Szerfölött megitzelted klakkomat. Meglehetés gyöződve, hogy azt szolgáladdal rögtön el is küldtem volna, ha éppen magam is nem készülnék a jogász bábra. De mint tudod, a táncz előttem nem levén valami kedves multság, — lehetőleg korán fordítok hátat a tánczteremnek és visszavonulok az étterembe, hol az embernek klakkra egyáltalában nincs szüksége; így aztán azt rendelkezésemre bocsáthatom. Tehát a viszontlátásra!”

Történetesen mindjárt a ruhatarban találkoztunk, hol az én Vilmos barátom letette kényelmes nemez kalapját és frakkja alól vette elő a mi közös klakkunkat. — Bölcs elővigyázat! volt a jelszavam. Egylőre a melléktermek egyikében időztem és ott vártam barátomra, ki szentül megígérte, hogy egy fél óra eltelté után a szükséges kelleket nekem át fogja szolgáltatni.

Ez alatt már áthangzottak a tánczteremből a keringő, majd a lengyelke és tipogó csabító hangjai is. Én sóvárogva gondoltam „Ő” reá, ki talán éppen Vilmossal lejtett a termen végig, akadályozva őt abban, hogy nekem adott szavát beválthassa.

Végre valahára eljött az én barátom és mi kalapot cseréltünk. Vilmos fejébe nyomva az én kalapomat az étterembe sietett: én pedig, miután meg egy kis szemlélt tartottam öltözökemen és a nem egészen kifogástalan „disztárgyon” a tánczterembe léptem.

Természetesen nem tartott sokáig míg „Ő” megtaláltam.

Szerencsére csak kevéssel ezelőtt érkezhetett, ugy hogy nevetem tánczrendjére még hét, vagy nyolczszor is feljegyezhettem. Kiveheti tolem rossz néven, ha én most mindenre csak éppen az én étteremben levő barátomra nem gondoltam. Nem tudom mi mindenre lettem volna képes, ha történetesen éppen most kérte volna vissza klakkját. Szerencsére nem mutatkozott többé az egész est alatt.

A bál is véget ért. Azok, kik mindvégig ott maradtak, sietve igyekeztek a termet elhagyni. „Ő” is eltávozott mamájával és megengedte nekem, hogy elkísérjem.

Csak most — a lépcsőn jutott Vilmos barátom ismét eszembe. Akadályozott ebben a két hölgy is. De végre is van neki egy nemez kalapja — töprengtem magamban — nem maradt részemre más hátra, minthogy az ő klakkjában menjek haza.

Az előcsarnokban fel akarom tenni, de ez sehogy sem akart sikerülni. A hölgyek háta mögött többször megkísérletem a klakkot a fejembe nyomni, — de hasztalanul.

Eközben már a fölépeshöz értünk, én egy üvegesillár felé tartva klakkomat, borzástól felfedezésre jutottam: az ócska jószágnak fedele éppen csak hogy oda velt enyvezve a karimához, míg annak többi alkotó részei teljesen hiányoztak. Minden világos lőn előttem és hark szitkozódásra fakadtam. Mi lesz ennek vége? Fődetlen fölvel, egy esztelenhez hasonlóan haladtam a föllepésön végig.

De még mindig nem estem kétségbe. Azt hittem, hogy a hölgyek lejövet egyenesen a kocsiba szállnak és így megszabadulok a szegyéntől.

Csalódtam! Mikor leértük „Ő” óvatosan felemelve

átváltat így szól: „Talán gyalog mennék mama. Kérem karját.” mielőtt ijedségenből felcsudtam volna, a mama és leánya már belém csimpszekedtek — és mi a szabadba léptünk.

En még mindig fődetlen fölvel. Szerencsére az éj kissé enyhébb volt. A szél szédült hajfűrteimet annyira szemembe hajtotta, hogy alig láthattam; de ellene mit sem tehettem, mert karjaim nem voltak szabadok és hozzá még egyik kezemben tartottam az összeenyvezett, végzetes klakkot.

A hölgyek némi csodálkozással tekintettek majd egymásra, majd reám; mintha pillantásaikkal azt kérdezték volna: „Miért nem teszi fel kalapját?”

Gyötrelmes egy vándorlás volt az, míg a főtéren és a mellék utcákban átjutottunk. Végre célhoz értünk, a mama selyemruhája zsebéből egy nagy kulcsot vett elő. Én kiragadva azt kezemből, teljes erőmből toltam be a zárba.

Eközben kiállott gyötrelmeimnek mintegy befejezésül kiejtettem kezemből a nyomorult ócskaságot. Az esés következtében szétváltak az összetakolt részek és egy sötét tábla hőmpölygött a következően végig.

„Valamit elejtett” kiáltott a mama és leánya egyszerre.

„Oh, szót sem érdemel” válaszoltam gyorsan. Mindkettőjüket a házba bocsátani csak egy pillanat műve volt. Mert még kielt volna tőlük, hogy keresni segítenek és felfedezik titkomat.

Gyorsan felszedve klakkom romjait, rohantam lakásomra.

A következő reggelen a karimát ezen nem éppen hízoló sorok kíséretében küldtem vissza Vilmosnak: „a tetejét a kert utcában keresheted.”

Alig hagyta el a küldöncz szobámat, egy cseléd nyit be hozzám, ki gondosan besomagolt klakkfődetet nyújtott át, mely így hangzott: „Uram! Helyesen cselekedtünk, midőn az Ön eltávozása után visszafordultunk. Bizonyára Ön vesztette el ezen tárgyat; én pedig szerfölött resteltem volna, ha mattuak bármi kárt is vallott volna.”

A levelet „Ő” írta. Ezek voltak egyszerűsminde utolsó sorai, melyeket hozzám intézett. De nekem se jutna többé eszembe még egyszer klakkot kölcsönözni.

Legújabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti távirata.

FIUME jul. 22. Az utolsó 24 óra alatt 2 kolerabetegedés és három haláleset fordult elő.

LONDON jul. 22. A királyné elfogadta a kormány lemondását, s Salisburyy értekezlete hívta magához.

BECS jul. 22. Kálnoky külügyminiszter tegnap délután Kissingbe utazott.

BECS jul. 22. Bylandt-Rheidt hadügyminiszter holnap négy heti szabadságra Reichenhallba megy.

BUDAPEST jul. 22. Tegnapelőtt Tura pestmegyei községben egy ember kolerában meghalt. — Itt a fővárosban szintén előfordult egy koleraseset.

BUDAPEST jul. 22. Löwenthal Armin gyilkosait Goldstein Izidor 17 éves és Bogdán Ferencz 20 éves személyében elfogták. A gyilkosok beismerték tettüket.

BADAPEST jul. 22 A roulettbank ügyében L o y a n d bankár négyheti elzárásra és 200 frt pénzbírságra B á r ó H o r v á t h M i k l ó s két heti elzárásra és 50 frt pénzbírságra ítéltetett. A többi vádlottat felmentették.

Husáruk.

megálapítva bejelentve 1886 julius hó 21-től julius 28-ig

30—36 kr. Rác Györgynéi Czegléd-utca 2599 sz. alatt.

36 kr Rác Györgynél Csapó-utca 10 sz. a. Rózsátér 10 szám alatt.

44 Magyar Gábornál Piac 1-ső székben, valamint a három izraelita székben a piacon. — Minden többi bejelentett 26 mé-szárszékben pedig 40 kr.

Jegyzet: Magyar Gábor három székében 1 kiló hus nyomtaték nélkül 8 krral drágább.

Debreczen 1886. julius 20-án.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: Vértési Arnold.

Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Reinsiedene Soffe 80 kr. per Meter, sowie a fl. 1.10 und fl. 1.35 bis fl. 6.10 (farbige, gestreifte und carrirte Dessins) versendet in einzelnen Roben und Stücken zollfrei in's Haus das Seidenfabrik-Depôt G. Henneberg (k. und k. Hoflieferant), Zürich Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbíróság 4959/1886 számú végzése által Kuczik Gábor debreczeni lakos javára Ungvári János helybeli lakos ellen 829 frt 66 kr. tőke, ennek 1886. év április hó 16-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 44 frt 03 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 310 frtra becsült 12 személyre való ezüst evőeszközből álló ingóságok nyilvános árverés uján eladatnak.

Mely árverésnek a 5202/886 P. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a kir. Törvényszék árverési termében leendő eszközökre 1886-ik év Julius hó 30-ik napjának délután 3 órája, határidőül kitűztetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Debreczenben 1886-ik évi Julius hó 14-ik napján.

VÁRADI IMRE,
kir. bírósági végrehajtó

ÁRJEGYZÉK.

az „ISTVAN“ gőzmalom

készítményeinek

— készpénz fizetés mellett. —

Árak ausztriai értékben

költségmentesen

KÖTELEZETTSÉG NELKÜL, DEBRECZENBEN

ingyen szákkal.

AB. Asztali dara nagyszemű	100 kil	17.20
C. Szinte középszemű		16.20
0. Királyliszt		16.60
1. Lángliszt		16.—
2. Montliszt		15.60
3. Zsemlyelisz 1-ső rendű		15.—
4. " " 2-od rendű		14.40
5. Fehér kenyérlisz 1-ső rendű		13.60
6. szinte " 2-od "		13.—
7. Közép kenyérlisz 1-ső "		12.40
8. " " 2-od "		11.80
8 1/2 Barna " 1-ső "		10.60
8 3/4 " " 2-od. á 70 klgr.		8.—
9. Láblisz " " á 70 klgr.		6.—
10 Veres liszt " " á 50 klgr.		—
11. Finom korpa szákkal 50 "		4.—
" " " " száknélkül "		3.60
12. Durva korpa szákkal á 50 klgr.		3.60
" " " " száknélkül "		3.20
Simán őrölt búzaliszt szákkal 75 klgr.		8.40
Ugyanaz " " " " nélkül "		8.—

DARA és LISZT.

25 kilós zacskókban

100 kilogramm zacskóval együtt

60 kr-ával drágább.

Debreczen, 1886. Junius 18.

Kisebb vteleknél 60 krral drágább.

St. Jakab cseppek.

Védjegy.

Minden gyomor- és ideg-betegség alapos gyógyítására, olyanoknak is, melyek az eddigi gyógyszereknek ellentállottak, különösen idült gyomorcatarus, gyomorgyengeség hascsikarás, görcsök, rossz emésztés, fés, szívdobogás, főfájás stb. A St. Jakab cseppek, a gör. Actra zárda meztillabos-rend rendelvénye szerint 22 legjobb gyógyfűből van összeállítva, melyek közül minden egyes még ma is bási szernek használtatik és így a cseppek használata gyógyulásra sikert biztosít.

Kapható üvegekben: 1 üveg 60 kr, egy nagy üveg 1 frt 20 kr.

Főraktár: M. Schulz, Hannover Schillerstrasse.

Raktárak: Dr. Rothschnek gyógsz. Debreczen. — Koranyi Em. gyógsz. Nyiregyháza. — Dr. Rác. Gy. gyógsz. Miskolcz. — Molnár Lipót gyógsz. Kassa. — Barcsay C. gyógsz. Szeged. — Török József gyógsz. Budapest. — Milassin Ignátz gyógsz. Pzabacka.

Bikszádi

Klára forrás.

Egényes konyhasós savanyú víz.

Kitűnő hatása: emésztés és légző szervek hurutjainál. Gyomor és bélnyálkásságánál, idült hólyag-hurunnál stb. —

borral vegyítve közkedveltségű.

Főraktár:

Geréby Fülöp urnál.

Ára: 1 rekesz 60 kisebb (0.6 literes) palackkal 7 frt. Üres üvegekkel telt rekeszek 3 frt 20 krral vétetnek vissza.

Bikszádi gyógyfürdő igazgatósága.

Előleges jelentés.

Csak rövid ideig Debreczenben.

Mr. Emilius Changeus

ki az angol királyné által arany éremmel kitüntetett, kitűnően idomított

16 kutyájával

vasárnap a nagyerdei vigadóban és szombaton Vilmos Lajos sörözőjében igen érdekes előadást tart.

Egyidejűleg Mister Herbert beszélő bohóc a Renz lovardából, Rónyai Katicza k. a. magyar népének, Villy ur kiváló táncos, a bécsi soubrette valzer énekesnő Elis k. a. a német bohóc Scholz ur a bécsi kettős énekesek Laszki apa és leánya, Villy k. a. mint táncosnő, Schindler József karmester fellépte legerdekesebb műsorozattal.

Rendező: Bary Miska.

Ezen társaság itt Debreczenben először fog fellépni. Tagjai a legelőkelőbb színházból, lovardából és a budapesti Orpheumból vannak összeválogatva.

Az előadások egyes számai oly érdekűek, hogy azokat minden család megtekintheti:

Első előadás szombat este. Vasárnap a Vilmos Lajosnál két előadás.

Az első előadás kezdete 4 órakor, melyre gyermekek minden helyen felét fizetik.

A második előadás kezdete 7 órakor. Mérsékelt áru jegyek előre válthatók Mendlovits Lajos ur szivartózsájában, fentartott hely 60 kr. második hely 35 kr.

Este a pénztárnál fentartott helyek 70 kr. második hely 40 kr. Pénztárnoknő Krizi Anna k. a. Kezde szombat este 8 órakor.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECZHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos ívek hivatalos nyomtatványok

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok,

báli meghívók, névjegyek füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Veszede
országait. A
nyolországok
zatait, mar M
zik: Pestmeg
leraset.

A veszed
korlátolt mérv
van. Igaz, h
eddig leginká
Olasz- és Spa
baj oly mérv
megrémlésre,
pusztításokhoz
alakban jelent
ség, ennek da
hivatott ténye
dent, hogy or
dése meggátol

Országos
de feltétlenül
egy városn
sága a legkit
megtegye. Kol
hány nappal e
fel a polgársá
maga hatáskör
teljesítse azok
ket a közös ve
legalább nyhi
szükséges.

Nem akar
csátkozni. El
intézkedések a
védekezésre, az
tékes tényezőlk
deletek, melyek
ben alig egyeb
a papiroson ma
pai napig pomp
nan is, meg az

Arról, hog
v á n y - b i z o
désbe lépett
sunk nincs. Pe
a kolera elleni
ség leginkább a
emberek tanác
doskodva legye
javaslatok végre

A „Debrecze

Az u

Vért

— Hallja esa
akar házasoni,
jos ur.

— Nem akar
orvos. — Hej, vol
hóm, saját konyhó
néznék.

Erre aztán m
Furosán esett elké
szu ősz bajusszával
csontjaival, bicegő
után futkosva.

Lajos ur köve
tett. A köpcős kis
tárt nem ismert s
este itta az erős
itatta az öreg orv
Tibor velük n

kozottnak látszott
közbe.

Sok mindenfél
latt; furesa gondol
kor lángpirosság fu
rögtön eltűnt s oly
minden vért elve
gyors színváltozás
könyökével az or